

תת"ע 3259/05/18 - נתנאל בטיטו נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3259-05-18 מדינת ישראל נ' בטיטו
תיק חיצוני: 10251075957

מספר בקשה: 3

כבוד השופטת רונה פרסון	בפני
נתנאל בטיטו	מבקש
מדינת ישראל	נגד
	משיבה

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול גזר דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 25.11.18 (להלן: "גזר הדין"), ולחלופין בקשה להורות על הנפקת אישור הפקדת רישיון נהיגה באופן רטרואקטיבי, נכון ליום מתן גזר הדין.
2. המבקש הורשע בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (פקע בתאריך 15.9.13) ונהיגה ללא ביטוח תקף, עבירות מיום 27.3.18, ובמסגרת גזר הדין נגזרו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 2,500 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 8 חודשים (תוך הפעלת עונש פסילה מותנה אחד באופן מצטבר והשני באופן חופף), ופסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים.
3. המבקש טען כי בתקופה הרלוונטית עבר תקופה קשה בחיים וגם עבר תאונת עבודה ולכן נבצר ממנו להתייצב לדיון. טען כי לא הגיש בקשת דחיה כי היה בטוח שאם לא יתייצב הדיון בעניינו יידחה למועד חדש. טען כי השוטר שעצר אותו כלל לא הזהיר אותו בדבר חובת התייצבותו בבית המשפט. טען כי עבר בהצלחה את מבחן התאוריה וכי הוא אמור לעבור מבחן מעשי בקרוב. טען כי הוא מתגורר עם אביו החולה במחלה קשה והוא עוזר לו ומפרנס אותו. טען כי הוא עובד כשליח וזקוק לרישיונו. לאור האמור ביקש לקבל יומו בבית המשפט. לחלופין, ביקש להורות למזכירות להנפיק לו אישור הפקדה מיום מתן גזר הדין, בשים לב לכך שלא היה לו רישיון נהיגה במועד גזר הדין ועד היום.
4. המשיבה לא הגישה תגובתה לבקשה.
5. לאחר ששקלתי טענות המבקש, וחרף היעדר תגובת המשיבה, החלטתי לדחות הבקשה על שני ראשיה.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

7. המבקש אינו חולק על כך כי זומן לדיון כדיון, אלא שלטענתו נבצר ממנו להתייצב לדיון בשל נסיבות אישיות חריגות, והוא לא הגיש בקשת דחיה כי היה בטוח שהדיון בעניינו יידחה באם הוא לא יתייצב אליו. המבקש לא פירט מהן אותן נסיבות אישיות חריגות אשר מנעו ממנו להתייצב לדיון ולא צירף אישורים רפואיים אודות תאונת העבודה שעבר לטענתו ומועד התרחשותה. מעבר לכך, אף אם נבצר מהמבקש להתייצב לדיון, הרי שיכול היה להגיש הודעה או בקשת דחיה בעצמו או באמצעות מי מטעמו, סמוך לאחר מועד הדיון, ולא להעמיד את בית המשפט בפני עובדה מוגמרת בדבר אי התייצבותו לדיון. בנוסף, המבקש הגיש הבקשה כאן רק כשנה לאחר מתן גזר הדין, ומכאן שהבקשה אף הוגשה בשיהוי ניכר. יש לציין כי מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי גזר הדין נשלח למבקש ונמסר לידי אדם בשם "חיים" עוד ביום 10.12.18.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן והוא אף מאשר כי טרם הסיר את המחדל, טרם חידש את רישיון הנהיגה שלו, חרף הטענה כי הוא עובד כשליח. עוד יש לציין כי העונשים שנגזרו על המבקש אינם חורגים ממתחם הענישה הנהוג לעבירות מסוג זה, בשים לב למועד פקיעת תוקף רישיון הנהיגה שלו והעונשים המותנים אשר עמדו לחובתו. יצוין כי לבקשה לא צורף אישור בדבר מצב רישיון הנהיגה של המבקש.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה לביטול גזר הדין נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע גזר הדין מבוטלת.

11. אשר לבקשתו החלופית של המבקש, להורות על הנפקת אישור הפקדת רישיון נהיגה באופן רטרואקטיבי נכון ליום מתן גזר הדין, דין בקשה זו להידחות אף היא שכן הוסברה למבקש, במסגרת גזר הדין, חובת הפקדת רישיון הנהיגה או תצהיר.

בנסיבות אלה, המזכירות תנפיק אישור הפקדת רישיון נהיגה נכון למועד הגשת הבקשה והתצהיר כאן, קרי, נכון ליום 22.12.19.

12. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ד' שבט תש"פ, 30 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.